

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **navrhovatele Přípravného výboru pro účely místního referenda ve statutárním městě Karlovy Vary**, jednajícího zmocněncem Ing. O.Ř., bytem ..., proti **odpůrci statutárnímu městu Karlovy Vary**, se sídlem Karlovy Vary, Moskevská 2035/21, o návrhu na vyhlášení místního referenda ve statutárním městě Karlovy Vary k otázce: *„Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?“*,

t a k t o:

- I. **Vyhlašuje se místní referendum ve statutárním městě Karlovy Vary k otázce: „Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?“**
- II. **Místní referendum ve statutárním městě Karlovy Vary se bude konat současně s volbou prezidenta republiky ve dnech 12. a 13. ledna 2018.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Vymezení věci

Navrhovatel se návrhem ze dne 7.11.2017 domáhal vyhlášení místního referenda ve statutárním městě Karlovy Vary k otázce: *„Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?“*; den konání místního referenda byl navrhován v termínu prezidentských voleb dne 12. a 13.1.2018. Návrh byl Krajskému soudu v Plzni, pracoviště Karlovy Vary, osobně doručen dne 8.11.2017.

II.

Návrh

Navrhovatel (dále též i „*přípravný výbor*“) uvedl, že se u věcně a místně příslušného soudu domáhá určení na vyhlášení místního referenda ve smyslu soudní ochrany návrhu přípravného výboru na jeho konání dle § 57 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o místním referendu*“) a dle § 91a odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s.ř.s.*“).

Navrhovatel konstatoval, že v souladu s § 8 odst. 2 zákona o místním referendu provedl v průběhu první poloviny a v měsíci červenci roku 2017 sběr podpisů potřebných k podpoře podání návrhu na konání místního referenda, který podal dne 2.8.2017 na podatelnu Magistrátu města Karlovy Vary. Po výzvě Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 15.8.2017 bylo nutno doplnit zákonný počet podpisů o 927 podpisů oprávněných osob ve smyslu § 2 a § 11 odst. 2 zákona o místním referendu. Novou kontrolou podpisových archů, která proběhla ve dnech 12. a 13.10.2017 bylo zjištěno, že po započtení nových podpisů a opravených údajů v podpisových listinách je počet podpisů podporujících konání místního referenda dostatečný a o 84 převyšuje zákonný počet, který činil 3 799 podpisů. Po doplnění podpisových listin tedy činí celkový počet podepsaných oprávněných osob 3 883. Přípravný výbor tak splnil zákonné podmínky § 8 odst. 2 zákona o místním referendu. Přípravný výbor dále splnil i další zákonnou podmínku vyplývající z § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Otázka navržená pro místní referendum byla položena jednoznačně tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“. Znění otázky navržené k rozhodnutí v místním referendu je: *„Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?“* Zastupitelstvo města Karlovy Vary na svém 6. jednání konaném dne 31.10.2017 rozhodlo nevyhlásit konání místního referenda na území statutárního města Karlovy Vary na základě návrhu přípravného výboru podaného dne 2.8.2017 a doplněného dne 11.10.2017 na konání místního referenda na území statutárního města Karlovy Vary o otázce ve znění: *„Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?“* vzhledem k tomu, že konání místního referenda je nepřipustné ve smyslu § 7 písm. d) a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Zastupitelstvo města Karlovy Vary se ve svém rozhodnutí nevyhlásit konání místního referenda omezilo pouze na konstatování, že jeho případné konání je nepřipustné ve smyslu § 7 písm. d) a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Zastupitelstvo města Karlovy Vary nesdělilo přípravnému výboru, na jakém základě spočívalo jeho rozhodnutí, resp. je nijak neodůvodnilo, a to ani rámcově, a to jak v případě § 7 písm. d) zákona o místním referendu, kdy shledalo otázku položenou v místním referendu v rozporu s právními předpisy nebo případné rozhodnutí v místním referendu by mohlo být v rozporu s právními předpisy. Své rozhodnutí v tomto případě však zastupitelstvo nijak nespecifikovalo ani neodůvodnilo, jakož lze konstatovat i absenci odkazu na právní předpisy, se kterými by položená otázka v místním referendu či případné rozhodnutí jsou či mohly být v kolizi. Navrhovatel tak může pouze odhadovat, na jakém základě bylo v tomto případě rozhodnuto. Rovněž i v případě § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, ve kterém je uvedeno, že otázka navržená pro místní referendum musí být jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“. Absenci odůvodnění shledává navrhovatel jako právní vadu, kdy odůvodnění je nedílnou součástí právního aktu, kterým orgán veřejné moci rozhoduje o právech a povinnostech jiných subjektů. Navrhovatel naopak neshledává v případě § 7 písm. d) [zákona o místním referendu] otázku položenou v místním referendu v rozporu s právními předpisy českého právního řádu, ale naopak se domnívá, že v rozporu s právními předpisy je současný havarijní stav Vřídelní kolonády z roku 1975 (stavební zákon atd.). Havarijní stav je pojem z oboru stavebnictví, kdy tento stav Vřídelní kolonády dokládají znalecké posudky, ale i vyjádření statutárního města Karlovy Vary v tisku. Cílem referenda je tento pro město zcela zásadní problém vyřešit a havarijní stav současné budovy ukončit nahrazením novou budovou, nikoli opravou té současné. V případě § 8 odst. 3 zákona o místním referendu

rovněž Zastupitelstvo města Karlovy Vary konstatovalo nepřipustnost konání místního referenda, aniž by uvedlo, v čem konkrétně tuto nepřipustnost spatřuje, tedy v čem shledává nejednoznačnost položené otázky, že na ni nelze odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“. I v tomto případě se navrhovatel domnívá, že otázka je položena zcela jednoznačně a že na ni lze odpovědět způsobem, jaký vyžaduje zákon o místním referendu. Překážkou pro vyhlášení referenda nemůže být ani skutečnost, že referendová otázka je tvořena fakticky dvěma otázkami, kdy tuto formu lze ospravedlnit konkrétním účelem, viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5.3.2015, č.j. Ars 11/2014-42. Jazykovým výkladem lze dovodit, že spojka „a“ jako spojka souřadící, mezi souřadícími spojkami spojka slučovací, znamená sloučení tedy sjednocení (spojení) dvou věcí v jeden celek. Spojka „a“ tedy vytváří jeden celek začínající velkým písmenem a končící tečkou. Referendová otázka je položena občanům jako jeden celek, na který lze jednoznačně odpovědět.

Navrhovatel dále uvedl, že přípustností konání místního referenda se zabýval ve svém vyjádření ze dne 16.8.2017 Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ČR v rámci správního dozoru nad obcemi ve věcech samostatné působnosti. Nutno ovšem zdůraznit, že ve svém vyjádření závěrem podotkl, že závazný výklad právních předpisů přísluší pouze soudům. Shora uvedený odbor Ministerstva vnitra se zabýval souladem referendové otázky se třemi ustanoveními referendové otázky, a to § 6, § 7 a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, kdy v případě soudem nyní posuzovaného návrhu nebude jeho předmětem § 6 zákona o místním referendu, i když i v tomto případě shledal dozorový orgán jeho soulad s navrženou referendovou otázkou, která se týká věcí, které patří do samostatné působnosti statutárního města. Referendovou otázku shledal dozorový orgán v souladu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, když odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.10.2012, č.j. Ars 2/2012-43, v němž je dané ustanovení zákona o místním referendu podrobně rozebráno. Dozorový orgán se opřel při vyřknutí svého názoru o tuto právní větu shora uvedeného rozsudku: *„Při rozhodování o jednoznačnosti zvolených otázek podle ustanovení § 8 odst. 3 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, je třeba poměřovat předloženou otázku nikoli rigorózním právním okem, ale zohlednit pohled běžného hlasujícího občana. V rámci přezkumu místního referenda je totiž třeba uvažovat o otázkách v celkovém kontextu správy věcí veřejných a místních a v otázce jednoznačnosti respektovat jejich význam pro oprávněné osoby, které v místním referendu rozhodují. Případná nejednoznačnost otázky musí dosahovat určité intenzity a navozovat matoucí a víceznačné interpretace již při prvním čtení. Striktní interpretace by totiž mohla vést k tomu, že by řada nepohodlných otázek byla vetována s poukazem na jejich nejednoznačnost. Zákon o místním referendu nad to neklade překážku obecným termínům, platí tedy, že jsou-li v daném kontextu srozumitelné, jednoznačné a jasné ohraničené a respektují-li zákonný rámec, lze je v otázkách pro místní referendum použít. Opačný výklad by vedl k přepjatému formalismu soudního přezkumu a ve svém důsledku by zastupitelstvu umožnil zcela vyloučit široký okruh otázek s ohledem na přílišnou obecnost. Je žádoucí, aby otázky v místním referendu byly jednoznačné a nepřiliš komplikované, proto je z logiky věcí zřejmé, že se v otázkách referenda opakovaně objeví pojmy vyšší obecnosti. Obecný pojem však nelze automaticky ztotožnit s pojmem mnohoznačným, či dokonce matoucím. Ostatně taková interpretace by vedla k absurdnímu závěru a znemožnila položit drtivou většinu otázek v referendu.“* Správní orgán pro úplnost ještě uvedl další doslovnou citaci z tohoto soudního rozhodnutí, tedy že *„smysl místního referenda je i v tom, že předpokládá určitou míru zájmu o bezprostřední politické*

okolí“. Správní (dozorový) orgán nakonec ohledně § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, že v posuzovaném případě, ohledně jednoznačnosti navržené referendové otázky, neshledává rozpor mezi uvedeným ustanovením a předmětnou otázkou. Dále správní (dozorový) orgán neshledal ani v případě § 7 písm. d) zákona o místním referendu důvod nepřipustnosti konání místního referenda, podle kterého nelze konat místní referendum v případě, kdy by otázka položená v referendu byla v rozporu s právními předpisy nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy. V této souvislosti se správní (dozorový) orgán zabýval otázkou relevantních zákonů připadajících v úvahu, kdy by dle něho mohl být tímto právním předpisem zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních zdrojích, zdrojích minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, či zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, ale i tak došel k závěru, že o nepřipustnou otázku podle § 7 písm. d) zákona o místním referendu se nejedná a že i případné rozhodnutí v místním referendu je realizovatelné a není v rozporu s právními předpisy.

Závěrem navrhovatel uvedl, že návrh na konání místního referenda podaný dne 2.8.2017 na podatelnu Magistrátu města Karlovy Vary shora uvedeným přípravným výborem splňoval všechny náležitosti uvedené v Hlavě III., § 8, § 9, § 10, § 11 zákona o místním referendu. Zastupitelstvo města Karlovy Vary na svém 6. jednání uskutečněném dne 31.10.2017 rozhodlo usnesením č. ZM/347/10/7 nevyhlásit konání místního referenda na území statutárního města Karlovy Vary na základě návrhu přípravného výboru podaného dne 2.8.2017 na podatelnu Magistrátu města Karlovy Vary a doplněného dne 11.10.2017 na konání místního referenda na území statutárního města Karlovy Vary o otázce shora uvedené. Formálně vadně však neuvedlo, že referendum nevyhlásí, jelikož o navržené referendové otázce nelze místní referendum konat, jak je uvedeno v § 13 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu, nýbrž pouze konstatovalo, že se rozhodlo nevyhlásit místní referendum vzhledem k tomu, že konání místního referenda je nepřipustné ve smyslu § 7 písm. d) a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Navrhovatel se domnívá, jak již několikrát uvedl a prokázal, že návrh je naopak v souladu s § 7 písm. d) a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Navrhovatel má dále za to, že z hlediska hospodárnosti je vhodným termínem pro konání předmětného místního referenda datum 12. a 13.1.2018, tedy ve dnech konání voleb prezidenta ČR. Tento termín je uveden v doplněném návrhu na referendum podaném dne 11.10.2017.

III.

Vyjádření odpůrce

Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu na vyhlášení místního referenda. Ve vyjádření k návrhu se odpůrce nejprve zabýval *„průběhem zkoumání a posuzování návrhu přípravného výboru, podpisových archů, komunikací se zmocněncem, předkládáním a projednáváním materiálů v Radě a Zastupitelstvu města Karlovy Vary“*, přičemž uvedl, že dne 2.8.2017 byl na Magistrát města Karlovy Vary doručen navrhovatelův návrh na vyhlášení místního referenda k otázce: *„Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?“* Přezkum náležitostí návrhu a podpisových archů organizační součástí, a to odborem vnitřních

věcí Magistrátu města Karlovy Vary, se uskutečnil ve dnech 8.8.2017 až 14.8.2017 a 12.10.2017 až 13.10.2017. Pro vyhlášení místního referenda (stanovení potřebného počtu podpisů na podpisovém archu) vycházel odpůrce z těchto rozhodných skutečností. Počet oprávněných voličů ve statutárním městě Karlovy Vary ke dni podání návrhu byl 37 990. Potřebný minimální počet podpisů na podpisových arších (10 % oprávněných voličů) byl stanoven na 3 799 platných podpisů na podpisových arších. První kolo přezkumu petičních archů proběhlo od 8.8.2017 do 14.8.2017. Celkem bylo předloženo 164 podpisových archů s 4 081 podpisy. Platných podpisů bylo 2 872. Počet neuznaných podpisů potřebných opravit byl 334 podpisů (chybějící či neúplné údaje, zkratky jmen a příjmení, rozpor data narození). Počet neopravitelných podpisů byl 398 (duplicitní i triplicitní záznamy, neoprávněné osoby z důvodu trvalého pobytu na území jiné obce či z důvodu nízkého věku). Neztotožněných občanů bylo 477 (zcela nečitelné záznamy a záznamy, u nichž nebyla osoba na základě žádného z kritérií nalezena v evidenci obyvatel). Výzva k odstranění nedostatků ze dne 15.8.2017 předána navrhovateli dne 16.8.2017. Po vzájemné domluvě uložena dvouměsíční lhůta na doplnění potřebných podpisů tak, aby navrhovatel měl dostatek času na opatření potřebného počtu podpisů a odstranění vad podání. Stanovená lhůta vycházela matematicky z počtu měsíců, po které byly sbírány podpisy a z počtu chybějících podpisů. Výzva požadavku dodání chybějících platných podpisů byla stanovena do 11.10.2017 v počtu 927. Druhé kolo přezkumu podpisových archů se uskutečnilo od 12.10.2017 do 13.10.2017, a to z důvodu, že podpisové archy byly navrhovatelem předloženy odpůrci v 16:45 hodin v poslední den stanovené lhůty. Bylo předloženo celkem 223 podpisových archů (z toho 59 zcela nových). Přezkum byl proveden během 2 dnů i přes souběh s vrcholem příprav voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky tak, aby materiál mohlo rádně a v souladu se závaznými právními předpisy projednat Zastupitelstvo města Karlovy Vary, neboť materiály pro Radu města Karlovy Vary a Zastupitelstvo města Karlovy Vary je nutno odevzdávat ve značném časovém předstihu. Přitom pořádková lhůta na přezkum je zákonem stanovena v délce 15 dní. Teprve po uplynutí 30 dnů od podání návrhu se tento považuje za bezvadný. Nově započítáno 1 011 podpisů (114 z 1. kola + 897 nových). Nezapočítáno 75 duplicit (1. a 2. kolo). Platných podpisů z obou kol bylo 3 883, z toho 2 872 (1. kolo) a 1 011 (2. kolo). Navrhovatel měl předložit celkem 3 799 podpisů, ve skutečnosti předložil 3 883 podpisů, tj. o 84 podpisů víc, než je stanoveno zákonem. Následně vyvstala celá řada pochybností o správnosti, srozumitelnosti a přípustnosti otázky, které přednesli členové Zastupitelstva města Karlovy Vary a zástupci veřejnosti. Okruh pochybností lze sumarizovat takto: a) Špatná konstrukce a nejednoznačnost možné odpovědi na otázku složenou ze dvou otázek, když lze na jednu otázku odpovědět ano v části první, a ne v části druhé. b) Zvláštní zákonný režim přírodních léčivých zdrojů v místě, kde vyvěrá Vřídlo, chráněné zvláštními zákony, konkrétně lázeňským zákonem, nařízení vlády č. 321/2012 o stanovení lázeňského místa Karlovy Vary a Statutu lázeňského místa Karlovy Vary. c) Zákaz stavebního průzkumu učiněný v souladu se Závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví, Odboru zdravotního dohledu, Českého inspektorátu lázní a zřídels č.j. MZDR 40087/2015-2/OZD-ČILR ze dne 4.8.2015, z důvodu ohrožení zřidelské struktury (viz část IV. vyjádření). Odpůrce se tak rozhodl vyžádat následující posudky a stanoviska. Dne 8.8.2017 bylo požádáno o stanovisko Ministerstvo vnitra České republiky (odpověď doručena Magistrátu města Karlovy Vary dne 17.8.2017). Dne 12.10.2017 byl o stanovisko k předmětné otázce požádán Ústav pro jazyk český (odpověď doručena Magistrátu města Karlovy Vary dne 25.10.2017). Před předložením merita věci Radě města Karlovy Vary a Zastupitelstvu města Karlovy Vary byl navrhovatel

průběžně na tyto pochybnosti upozorňován, tedy navrhovatel byl informován o záporném stanovisku Ústavu pro jazyk český i o zvláštním zákonném režimu v oblasti Vřídla nacházejícího pod Vřídelní kolonádou.

Dále se odpůrce zabýval „*jednáním volených orgánů města*“, k čemuž uvedl, že dne 17.10.2017 byly předloženy Radě města Karlovy Vary dvě zprávy - informace o podaném návrhu a návrh přípravného výboru k rozhodnutí v Radě města Karlovy Vary. Rada města Karlovy Vary vzala materiál na vědomí a doporučila Zastupitelstvu města Karlovy Vary vyhlásit místní referendum o položené otázce. Dne 31.10.2017 projednán návrh přípravného výboru v Zastupitelstvu města Karlovy Vary, které rozhodlo referendum nevyhlásit.

V části vyjádření uvozeného slovy „*Právní souvislosti ukončení havarijních prací a výstavby repliky Vřídelní kolonády*“ odpůrce uvedl, že dle § 13 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města na svém nejbližším zasedání usnesením rozhodne o tom, že místní referendum nevyhlásí, jestliže o navržené otázce nelze místní referendum konat. a) Dle § 7 písm. d) zákona o místním referendu místní referendum nelze konat, jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy. b) Dle § 8 odst. 3 Zákona o místním referendu otázka navržená pro místní referendum musí být jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“. c) Vypořádání se s některými tvrzeními navrhovatele uvedenými v návrhu, které nejsou vypořádány argumentací v rámci bodů ad a) a ad b).

Ad a) odpůrce uvedl, že dle jeho názoru by rozhodnutí přijaté v referendu na základě předmětné otázky mohlo být v rozporu s právními předpisy, a to ve více souběžných rovinách. Pokud by v předmětném referendu bylo rozhodnuto, že ANO, pak by odpůrce musel respektovat ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975. Toto jednání odpůrce by bylo v rozporu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, když § 132 odst. 3 písm. c) stavebního zákona stanoví, že veřejným zájmem se rozumí požadavek, aby stavba neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí, zájmy státní památkové péče, archeologické nálezy a sousední stavby, popřípadě nezpůsobovala jiné škody či ztráty, a dle § 132 odst. 3 písm. e) stavebního zákona je veřejným zájmem, aby byly odstraněny stavebně bezpečnostní, požární, hygienické, zdravotní nebo provozní závady na stavbě anebo na stavebním pozemku, včetně překážek bezbariérového užívání stavby. Dne 5.2.2016 bylo Magistrátem města Karlovy Vary, Úřadem územního plánování a stavebním úřadem, jako stavebním úřadem příslušným podle § 13 odst. 1 písm. c) stavebního zákona vydáno Rozhodnutí - Nutné zabezpečovací práce, sp.zn. 1314/SÚ/16/Pel, č.j. 1377/SÚ/16, ve kterém výše uvedený stavební úřad nařídil odpůrci nutné zabezpečovací práce z toho důvodu, že Vřídelní kolonáda, Karlovy Vary č.p. 2036, Divadelní náměstí 2, na pozemku p.č. 217 a p.č. 219 v katastrálním území Karlovy Vary, jejímž vlastníkem je odpůrce, svým technickým stavem ohrožuje zdraví a životy osob nebo zvířat, ale není ji nutné neodkladně odstranit, a to na základě zjištění uvedených v předmětném rozhodnutí. Pokud by odpůrce byl nucen konat dle rozhodnutí přijatého v referendu, nutně by se dopustil přestupku dle § 179 odst. 1 písm. f) [stavebního zákona], jelikož by musel přestat s prováděním nařízených nutných

zabezpečovacích prací podle § 136 stavebního zákona, za což by mu dle § 179 odst. 5 písm. a) [tétož zákona] hrozila pokuta do výše 500 000 Kč. V případě přijetí rozhodnutí ve formě ANO, by se odpůrce dostal také do rozporu s § 38 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je uvedeno, že majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku (zbytečná demolice stávajícího objektu současné Vřídelní kolonády, kterou i dle rozhodnutí příslušného stavebního úřadu není nutné neodkladně odstranit, a následná velice nákladná výstavba Vřídelní kolonády v rozsahu stovek milionů korun by dozajista odporovala výše uvedeným povinnostem odpůrce). Porušením povinností stanovených ve větě první a druhé není takové nakládání s majetkem obce, které sleduje jiný důležitý zájem obce, který je řádně odůvodněn. Dle § 38 odst. 2 [obecního zřízení] musí být majetek obce chráněn před zničením, poškozením, odcizením či zneužitím. Řádné odůvodnění, viz předchozí odstavce, pro případnou demolici stávajícího objektu Vřídelní kolonády je spolehlivě vyvráceno pořízeným autorským dílem „Vřídelní kolonáda a její okolí, stavebně - historický průzkum a architektonicko-historické zhodnocení“, jehož autory jsou autorizované osoby pro projektovou činnost ve výstavbě Ing. V. K. a Ing. J. D. a dále Ing. arch. Z. L. a Mgr. L. Z., vyhotoveno říjen 2017. Pořízení tohoto stavebně - historického a architektonicko-historického zhodnocení současné Vřídelní kolonády bylo uloženo Radě města Karlovy Vary usnesením Zastupitelstva města Karlovy Vary č. ZM/470/12/16. Citace ze závěrečné části průzkumu (Směrnice pro další postup při nakládání se stavbou a jejím okolím): „V konkrétním případě Vřídelní kolonády by náhrada současné stavby stavbou historickou - v úvahu snad přichází jen litinová podoba budovy od architektů Fellnera a Helmera z Vídně - znamenala navíc neúměrný zásah do stabilizovaného centra města. Dílčím způsobem by se musela upravit trasa Vřídelní ulice, muselo by dojít ke zpětnému dotvoření uliční fronty v Tržišti. Ve svém důsledku by se jednalo o plošnou asanaci lázeňského centra a o vytvoření zcela nových vazeb. Zásadním způsobem by muselo být zasazeno do současných hydrogeologických poměrů v území, což je záležitost velmi ošemetná a pro město nebezpečná. S ohledem na architektonické pojetí litinové kolonády, která byla jedním ze symbolů karlovarského historismu, lze tvrdit, že není možné uspokojivě danou stavbu nejenom zrealizovat, ale ani navrhnout. Je velmi pravděpodobné, že již v prvních fázích návrhu by došlo při snaze vytvořit dokonalou repliku stavby ke konfliktu s platnými předpisy. Realizace nové historizující stavby kolonády má následující charakteristiky: • dle teorie architektury stavba mimo trendy, • pro realizaci stavby je nutná plošná asanace území a výstavba nových budov, • úspěšná realizace stavby jako autentické repliky stavby původní je věcí teorie, • realizaci stavby zásadně komplikuje, až znemožňuje nutnost zasáhnout fatálně do stávajících hydrogeologických poměrů v území, protože každá z předchozích staveb měla své rozsáhlé suterénní prostory, které jsou její nedílnou součástí (jejich rozsah byl menší, než je objem podzemních prostor současné kolonády, ale zásah do podloží v jakémkoliv rozsahu je nebezpečný), • z hlediska nutných investičních nákladů je realizace repliky výrazně nejnáročnější a nejrizikovější a je zároveň i nejméně ekonomicky výhodná ze všech hodnocených variant. Po analýze všech aspektů lze jednoznačně tvrdit, že cesta, která by preferovala demolici stávající kolonády a výstavbu nového historizujícího objektu, existuje pouze v rovině teorie.“

Odpůrce pokračoval konstatováním, že navrhovatel by dále měl reflektovat výstup z činnosti Pracovní skupiny pro řešení širšího území Vřídelní kolonády z října 2016 pod

názvem Návrh postupu řešení širšího území Vřídelní kolonády Karlovy Vary. Zastupitelstvo města Karlovy Vary dne 20.12.2016 vzalo tento výstup na vědomí a uložilo rozpracovat jmenovité postupové kroky - viz usnesení č. ZM/470/12/16. Jednou z příloh výše uvedeného návrhu je Hydrogeologický posudek pro přípravu zadání širšího území Vřídelní kolonády, vypracovaný RNDr. T. V., Ph.D. Pro lepší pochopení závažné problematiky zřídelní struktury v Karlových Varech si odpůrce dovoluje předložit výtah z publikace Nové poznatky o karlovarské zřídelní struktuře a dále publikaci S geologem po Karlových Varech od geologa B. V. Již v anotaci Návrhu postupu řešení širšího území Vřídelní kolonády Karlovy Vary, říjen 2016 je uvedeno: „Generální oprava stávající kolonády je aktuálně nutným, a přitom nejšetrnějším a nejméně nebezpečným řešením.“ „Z hlediska ochrany pramenů se velké zásahy do stávající struktury Vřídelní kolonády, kromě zásahů zcela nezbytných, v nejbližších letech nejeví jako aktuální a opodstatněné.“ „Za současného stavu je krenotechnika Vřídelní kolonády ohrožena možnými poruchami objektu, které mohou v krajním případě vést až k její destrukci. Případná havárie stavby a následně krenotechniky by v podstatě znamenala paralyzování využití přírodního léčivého zdroje včetně poskytování lázeňských procedur s minerální vodou.“ V kapitole o přírodních léčivých zdrojích na str. 16 je uvedeno: „Výstavba v prostoru dnešní budovy Vřídelní kolonády není v zásadě možná bez významného ovlivnění přírodních léčivých zdrojů a to i při minimalizaci zásahů do satureované (zvodnělé) zóny horninového prostředí. Zejména jakékoliv mechanické zásahy do zřídelních sedimentů v tomto prostoru by byly spojeny s neúměrným rizikem s ohledem na významnou redukci tlaku vystupující termy způsobovanou jejich tělesy.“ Další důležité body související s řešením vřídelního prostoru jsou např. na str. 17, 18, 21, 24, 29 Návrhu postupu řešení širšího území Vřídelní kolonády Karlovy Vary, říjen 2016. V Závěrech a doporučeních předmětného materiálu na str. 42 je uvedeno: „Urbanistické a architektonické řešení širšího území Vřídelní kolonády je v aktuálním časovém horizontu i v dlouhodobé vizi vnímáno jako jedna ze strategických priorit rozvoje města Karlovy Vary a je dlouhodobě sledována příslušnými orgány Statutárního města Karlovy Vary. Absolutně přednostní a určujícím předpokladem je zachování stabilizovaného stavu karlovarských přírodních léčivých zdrojů. Situace si ve všech variantách řešení vynutí v první řadě aktuální opravu poškozených a havarijních částí stavebních konstrukcí Vřídelní kolonády. Generální oprava stávající kolonády je aktuálně nutným a přitom nejšetrnějším a nejméně nebezpečným řešením. Může prodloužit životnost objektu na desítky let, během nichž lze v případě přijetí některého z radikálních rozhodnutí pracovat na novém řešení Vřídelní kolonády včetně okolního prostoru. Z hlediska ochrany přírodních léčivých zdrojů se velké zásahy do stávající struktury Vřídelní kolonády, kromě zásahů zcela nezbytných, v nejbližších letech nejeví jako aktuální a opodstatněné. Za současného stavu je krenotechnika Vřídelní kolonády ohrožena možnými poruchami objektu, které mohou v krajním případě vést až k její destrukci. Případná havárie stavby a následně krenotechniky by v podstatě znamenala paralyzování využití přírodního léčivého zdroje včetně poskytování lázeňských procedur s minerální vodou. Současné hlubší jímání Vřídla prostřednictvím tzv. průzkumně-jímacích vrtů 48 až 88 m hlubokých (s počátkem jejich využívání v říjnu 1982) poskytuje sice s velkou pravděpodobností jistotu exploatace termy a plynného CO₂ i po další několikaleté období, jako nezbytné se však již v poměrně krátké době jeví nové - definitivní - jímání termy Vřídla v podobě vertikálních vrtů na levém břehu Teplé. Teprve po tomto zachycení termy a stabilizaci poměrů je možné kompetentně zvážit podmínky výstavby nové Vřídelní kolonády v zájmovém prostoru. Do té doby bude nutné soustředit se na opravu stávajícího kolonádního objektu.“ Velmi podstatnou pro realistické úvahy o objektu

Vřídelní kolonády je příloha ke geologickým a hydrogeologickým průzkumným pracím se stanoviskem Ministerstva zdravotnictví - Českého inspektorátu lázní a zřidel, který nevyhověl žádosti Správy přírodních léčivých zdrojů a kolonád, příspěvkové organizace a odpůrce (jménem 1. náměstka primátora) o umožnění pokračování inženýrsko-geologického průzkumu u Vřídelní kolonády a konstatoval, že z hlediska ochrany karlovarské vřídelní struktury bude šetnější zabývat se více otázkou technických možností rekonstrukce stávajících prostor. Z hlediska výše uvedených fatálních rizik ohrožení přírodních léčivých zdrojů je více než důvodné předpokládat, že v případě žádosti o vydání územního rozhodnutí a následně stavebního povolení pro stavbu repliky vřídelní kolonády F. Fellnera a H. Helmera by příslušné Ministerstvo zdravotnictví nevydalo závazné stanovisko i z toho důvodu, že Český inspektorát lázní a zřidel, který je jako součást Ministerstva zdravotnictví ústředním orgánem státní správy pro stanovení podmínek pro vyhledávání, ochranu, využívání a další rozvoj přírodních léčivých zdrojů, zdrojů přírodních minerálních vod určených zejména k dietetickým účelům, přírodních léčebných lázní a lázeňských míst, na konci roku 2015 průzkumné práce ve smyslu podmínky č. 8 závazného stanoviska č.j. MZČR 40087/2015/OZD-ČIL-R zastavil. Pokud ústřední orgán státní správy pro ochranu, využívání a další rozvoj přírodních léčivých zdrojů nepovolil ani průzkumný vrt, je více než důvodné předpokládat, že v případě žádosti odpůrce o závazné stanovisko ve věci žádosti o vydání územního rozhodnutí a následně stavebního povolení ke stavbě repliky Vřídelní kolonády by toto závazné stanovisko dáno nebylo a veškeré kroky vedoucí k výstavbě repliky Vřídelní kolonády by byly zbytečné.

Zde je nutno dle odpůrce upozornit na fakt, že dle § 35 lázeňského zákona je Ministerstvo zdravotnictví ústředním úřadem státní správy pro vyhledávání, ochranu, využívání a další rozvoj zdrojů, přírodních léčebných lázní a lázeňských míst a pro výkon dozoru. Dle § 37 odst. 3 lázeňského zákona v ochranném pásmu zdroje a na území lázeňského místa, pokud dále není stanoveno jinak, nelze podle zvláštního právního předpisu bez závazného stanoviska ministerstva, pokud bylo uplatněno ve lhůtě stanovené zvláštním právním předpisem, vydat územní rozhodnutí, územní souhlas, stavební povolení, souhlas stavebního úřadu s ohlášenou stavbou, kolaudační souhlas, rozhodnutí o změně užívání stavby, povolení k odstranění stavby, terénních úprav a zařízení nebo nařízení odstranění stavby, terénních úprav a zařízení pro stavby, změny staveb, terénní úpravy, zařízení a údržby staveb ve vnitřním území lázeňského místa a v ochranném pásmu I. stupně, s výjimkou stavebních úprav, při nichž se zachovává vnější půdorysné a výškové ohraničení stavby a zároveň nedochází ke změně v užívání stavby. Přijetím rozhodnutí ve formě ANO v rámci referenda by následnými kroky mohlo dojít k porušení § 16 odst. 1 písm. c) lázeňského zákona, dle kterého je uživatel zdroje povinen udržovat v řádném stavu zařízení určená k zabezpečení využívání a ochrany zdroje. Dále by mohlo dojít následnými kroky k porušení § 22 odst. 3 lázeňského zákona, dle kterého z území ochranného pásma se odstraní všechny zdroje možného znečištění zdroje a provedou se další potřebné úpravy území. Zahrnuje-li ochranné pásmo historicky urbanizované území, zdroje možného znečištění se v něm odstraní v rozumně možné míře s ohledem na tyto skutečnosti, k porušení § 22 odst. 4 lázeňského zákona, dle kterého jsou v ochranném pásmu stanoveném pro území vymezené kruhem o poloměru do 50 m od zdroje, v pásmu fyzické ochrany zdroje a v ochranném pásmu přírodního léčivého zdroje peloidu zakázány všechny činnosti s výjimkou těch, které jsou nutné v zájmu ochrany a využívání zdroje, a k porušení § 22 odst. 5 lázeňského zákona, dle

kterého v ochranném pásmu stanoveném pro území větší než vymezené kruhem o poloměru 50 m od zdroje je zakázáno provádět činnosti, které mohou negativně ovlivnit chemické, fyzikální a mikrobiologické vlastnosti zdroje a jeho zdravotní nezávadnost, jakož i zásoby a vydatnost zdroje. Tyto činnosti a termín jejich ukončení v návaznosti na místní geologické podmínky stanoví vyhláška ministerstva, kterou se stanoví ochranné pásmo. V takovém případě by se odpůrce mohl dopustit přestupků dle § 41 odst. 2 písm. c) a e) lázeňského zákona, za což by v každém jednotlivém případě mohl na základě § 41 odst. 4 lázeňského zákona dostat pokutu do výše 5 000 000 Kč. V souvislosti s možným ohrožením léčivého přírodního zdroje je nutno uvést znění článku 7 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění změn provedených následnými ústavními zákony (dále jen „*Ústava*“), dle kterého stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství, a dále znění článku 35 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD, jako součásti ústavního pořádku České republiky, jak vyplývá ze změny provedené ústavním zákonem č. 162/1998 Sb., (dále jen „*Listina základních práv a svobod*“), ve kterém je uvedeno, že každý má právo na příznivé životní prostředí, každý má právo na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů a že při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem. Vzhledem k tomu, že zde stojí dvě základní práva, a to právo politické, představující právo podílet se přímo na správě věcí veřejných s právem hospodářským, sociálním a kulturním, které představuje to, že při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem, je proto odpůrce toho názoru, že prvotní zde musí být ochrana přírodního bohatství - minerální prameny a druhotné poté musí být zájem na tom, jaká budova - objekt bude nad těmito minerálními prameny vybudován. Odpůrce by se také ukončením havarijních prací dostal do rozporu s § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*občanský zákoník*“), dle kterého vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Dle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva. V poslední řadě v rámci této části vyjádření ad a) odpůrce uvádí, že v prostorách nynější Vřidelní kolonády se běžně pohybují a musí pohybovat zaměstnanci Správy přírodních léčivých zdrojů a kolonád, příspěvkové organizace odpůrce, a ukončením havarijních prací by mohlo dojít na tomto pracovišti k ohrožení zdraví a životů těchto zaměstnanců, čímž by došlo k porušení § 101 - § 108 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákoník práce*“), na základě čehož by se Správa přírodních léčivých zdrojů a kolonád, příspěvková organizace, mohla jako zaměstnavatel dopustit správních deliktů dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o inspekci práce*“), pokud by nezajistila s ohledem na možné ohrožení života nebo zdraví bezpečnost fyzických osob zdržujících se s jejím vědomím na jejích pracovištích, písm. e) nezajistila přijetí opatření potřebných k prevenci rizik, ačkoli k tomu má povinnost podle zvláštního právního předpisu (zákoníku práce), písm. f) nedodržela povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce stanovené v § 101 až

103 zákoníku práce a písm. q) neplnila by povinnosti týkající se pracoviště a pracovního prostředí stanovené v zákonu o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (zákon č. 309/2006 Sb.), v nařízení vlády o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí, nařízení vlády o bližších požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na pracovištích s nebezpečím pádu z výšky nebo do hloubky a nařízení vlády o bližších požadavcích na zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v prostředí s nebezpečím výbuchu, za což by Správě přírodních léčivých zdrojů a kolonád, příspěvkové organizaci, byly oblastním inspektorátem práce uloženy pokuty do výše 1 000 000 Kč, respektive 2 000 000 Kč, dle toho, jestli by byly ukládány pokuty dle § 30 odst. 2 písm. c) nebo písm. d) zákona o inspekci práce. Odpůrce si tímto dovoluje předložit Havarijní plán Správy přírodních léčivých zdrojů a kolonád, příspěvkové organizace.

Ad b) odpůrce uvedl, že dle jeho názoru není otázka v referendu jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“. Na první pohled se sice může zdát, že otázka položená jednoznačně je, nicméně tomu tak z pohledu jazykového výkladu není. Druhá část otázky je položena zcela neurčitě. Každý si může pod pojmem ukončení havarijních prací představit něco jiného. Otázka není postavena zcela jednoznačně, nelze odpovědět A/N dle předpokladů § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, neboť se jedná vlastně o dvě otázky, na které je možno odpovědět v těchto verzích - A/A, A/N, N/A a N/N. Velmi problematické je též slovo ukončit, jehož synonyma jsou - dokončit, zakončit, skončit, přerušit, dovést až do konce. Je nepochybné, že každý může toto slovo chápat jinak, a rozpor mezi slovy přerušit a dokončit je zřejmý, a tak nejméně v této části otázky nelze jednoznačně odpovědět A/N. Jelikož se však jedná o jednu otázku, pak lze říci, že na celou otázku není možné jednoznačně odpovědět A/N, což je v rozporu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Sám navrhovatel nemá v případě druhé části otázky zcela jasno, co má vlastně na mysli, když jednající zmocněnec navrhovatele, Ing. O.Ř. v emailové korespondenci mezi zástupci města a jednajícím zmocněncem navrhovatele uvádí: *„2. K úvahám o znemožnění provizorních oprav. Další námitkou ke znění druhé části je, že by údajně odsouhlasením otázky byly zakázány jakékoliv opravy a úpravy současného stavu. Takový výklad považujeme za příliš formalistický, dogmatický (chytání za slovíčko). Při postupu prací směřujících k obnově historické budovy bude samozřejmě nezbytné také udržovat a opravovat řadu současných konstrukcí. Slovy „ukončení oprav havarijního stavu“ je tedy myšleno ukončení všech připravovaných velkých investic na současné kolonádě směřujících k jejímu zachování, nikoliv drobných nezbytných oprav, které vyžaduje každodenní provoz. Druhá část souvisí s první částí otázky, víme-li, že bude replika, pak nemá smysl provádět výraznější opravy současných částí kolonády. Opravy by měly být jen takové, které zachovají v provozu vše potřebné a zároveň budou počítat s brzkou demolicí současné kolonády. Tak bylo ukončení oprav havarijního stavu myšleno. Nikdo z nás určitě nebude bránit nezbytným provizorním opravám současných konstrukcí v průběhu stavby nové kolonády.“* Tedy, tvrdí-li sám zmocněnec navrhovatele před podáním návrhu na vyhlášení místního referenda soudu, že připouští neurčitost jím položené otázky, pak při soudním přezkumu nemůže tvrdit pravý opak, že návrh otázky je zcela určitý. Je tak otázkou, co tímto postupem navrhovatel sleduje? Z výše uvedeného vyjádření jednajícího zmocněnce navrhovatele je zcela zřejmé, že formulaci *„ukončení oprav havarijního stavu“* je možno chápat více způsoby a navrhovatel dokonce připouští opravy havarijního stavu současné vřidelní kolonády, ale jen v neurčité míře, kterou dále nespecifikuje. Pokud občan vidí otázku *„jste pro ukončení oprav*

havarijního stavu“, nemůže ho napadnout, že jsou v daném případě navrhovatelem myšleny jen větší opravy havarijního stavu, ale malé opravy havarijního stavu by měly dále probíhat. To nic nemění na tom, že ukončením „větších“ oprav havarijního stavu dojde (nikoliv může dojít) k nenávratnému poškození současné Vřidelní kolonády a může dojít k následnému zborcení některých částí stavby se všemi negativními důsledky, jako je ohrožení zdraví a života osob, ohrožení majetku a k tomu nejhoršímu, co se může odpůrci v rámci projednávané problematiky stát, k ohrožení či devastaci přírodních léčivých zdrojů, zřidelní struktury.

Ad c) odpůrce konstatoval, že navrhovatel v článku V. návrhu uvádí: „*Absenci odůvodnění shledává navrhovatel jako právní vadu, kdy odůvodnění je nedílnou součástí právního aktu, kterým orgán veřejné moci rozhoduje o právech a povinnostech jiných subjektů.*“ Odpůrce si toto tvrzení dovoluje v této části vyjádření uvést na pravou míru. Odůvodnění je nedílnou součástí správního aktu, nikoliv právního aktu, kterým orgán veřejné moci rozhoduje o právech a povinnostech jiných subjektů. Ustanovení § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, obsahuje legální definici správního aktu, podle níž jde o rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby (konstitutivní akt) nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá (deklaratorní akt). Tím je ale myšleno rozhodnutí ve správním řízení vedeném správním orgánem na návrh či z úřední povinnosti, a nikoliv přijetí usnesení obecního zastupitelstva. Přijetí usnesení o nevyhlášení referenda pro jeho nepřípustnost tedy není pro výše uvedený tvrzený důvod chybějícího odůvodnění právně vadné. Navrhovatel v článku VI. návrhu uvádí: „*Navrhovatel naopak neshledává v případě ustanovení § 7 písm. d) otázku položenou v místním referendu v rozporu s právními předpisy českého právního řádu, ale naopak se domnívá, že v rozporu s právními předpisy je současný havarijní stav Vřidelní kolonády z roku 1975 (stavební zákon, atd.) Havarijní stav je pojmem z oboru stavebnictví, kdy tento stav Vřidelní kolonády dokládají znalecké posudky, ale i vyjádření Statutárního města v tisku. Cílem referenda je tento pro město zcela zásadní problém vyřešit a havarijní stav současné budovy ukončit nahrazením novou budovou, nikoliv opravou té současné.*“ S navrhovatelem lze souhlasit v té míře, že havarijní stav současné Vřidelní kolonády je v rozporu se zákonem. Přesně z toho důvodu byly odpůrci stavebním úřadem nařizeny nutné zabezpečovací práce. Ukončením těchto nutných zabezpečovacích prací uložených odpůrci veřejnoprávním rozhodnutím stavebního úřadu by došlo k porušení povinnosti stanovené veřejnoprávním rozhodnutím a dále by se prohluboval onen protiprávní havarijní stav současné Vřidelní kolonády, který má odpůrce v úmyslu co nejšetnějším způsobem, z hlediska péče řádného hospodáře a z hlediska na výsost důležité, kruciólní ochrany přírodních léčivých zdrojů, odstranit. Odpůrce je toho právního názoru, že nemá zákonnou povinnost sdělovat navrhovateli konkrétní důvody vedoucí k právnímu závěru, že by otázka, která byla položena v místním referendu, mohla být v rozporu s právními předpisy nebo jestli by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy. Odpůrce je vázán splněním této povinnosti vůči sobě, resp. s přihlédnutím k dichotomii fungování územních samosprávních celků je úředník (oprávněná úřední osoba) magistrátu města povinen konkrétní důvody objasnit zastupitelstvu města, které je nadáno oprávněním a současně i povinností rozhodnout o konání místního referenda, ale odpůrce nemá tuto povinnost vůči navrhovateli, jak se mylně domnívá navrhovatel. Odpůrce má tak za to, že ten, komu má být řádně zdůvodněno, z jakých konkrétních právních důvodů je vyhlášení místního referenda v rozporu s právními předpisy, je zastupitelstvo města, resp. jeho jednotliví členové

- zastupitelé, kteří o tomto rozhodují v samostatné působnosti. Odpůrce se již vyjádřil k otázce přípustnosti navržené otázky pro místní referendum, která musí být položena jednoznačně tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“. Odpůrce však považuje za žádoucí uvést další konkrétní důvody, které jej vedly k závěru, že vyhlášení místního referenda je nepřipustné z důvodu uvedeného v § 7 písm. d) zákona o místním referendu. Odpůrce se domnívá, že otázka tak, jak byla položena návrhovatelem, je v rozporu právním předpisem, a to vyhláškou ministerstva kultury ČR č. 476/1992 Sb., o prohlášení území historických jader vybraných měst za památkové zóny, ve znění pozdějších předpisů. Je nepochybné, že Vřídelní kolonáda je v souladu s § 1 citované vyhlášky součástí území historického jádra města Karlovy Vary. Podle § 3 písm. e) shora uvedené vyhlášky platí, že: *„Pro zabezpečení ochrany a péče o památkovou hodnotu zóny, kterou tvoří zejména význam daného území pro historickou, kulturní a jinou osobitost místa, historické vazby nemovitostí a prostorů a vnější i vnitřní obraz sídla, stanovily podmínky pro ochranu technického stavu nemovitostí, které jsou na území zóny, je nutné neodkladně provádět udržovací práce do doby, než bude provedena celková obnova.“* Proto příslušný orgán státní správy nařídil odpůrci v souladu s tímto právním předpisem, aby provedl nutné zabezpečovací práce. Nehledě na skutečnost, že stavba repliky, nikoliv obnovení Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera představuje zásadní zásah do městské památkové zóny a s ohledem na již zahájené řízení o vyhlášení městské památkové rezervace Karlovy Vary je stavba nové Vřídelní kolonády podle F. Fellnera a H. Helmera v dnešní době nemožná. Uvedené jednak dokládá obecně závazná vyhláška ministerstva kultury a stanoviska téhož ministerstva ve věci zahájeného řízení o vyhlášení městské památkové rezervace. Odpůrce tak má za to, že členové Zastupitelstva města Karlovy Vary při svém rozhodování zohlednili rozhodnutí, které přijali v době předcházející přijetí rozhodnutí o vyhlášení či nevyhlášení místního referenda. Totiž, Zastupitelstvo města Karlovy Vary dne 20.12.2016 schválilo mimo jiné *„Návrh postupu řešení širšího území Vřídelní kolonády Karlovy Vary - výstup z pracovní skupiny“*, kde mimo jiné bylo uloženo radě města odpůrce *„pořídít stavebně historický průzkum a odborné zohlednění historického urbanisticko-architektonického vývoje a významu stávající kolonády, jeho podkladů pro další rozhodování o tom, zda cílového stavu má být dosaženo komplexní rekonstrukcí stávající kolonády, anebo bude směřováno k jejímu nahrazení novostavbou“*. Již z přijímaných rozhodnutí zastupitelstva města vyplývá, že se jedná o zásadní a po odborné stránce složitou věc, kterou je nutno posoudit. Vrátime-li se k položené otázce v případném místním referendu: *„Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu Vřídelní kolonády z roku 1975?“*, je dle názoru odpůrce s pravděpodobností hraničící s jistotou, tedy více než zřejmé, že orgán státního dozoru Český inspektorát lázní a zřidel Ministerstva zdravotnictví nepřipustí jakoukoliv novou stavbu, což odpůrci sdělil již dne 10.12.2015, neboť *„dva realizované průzkumné vrty prokázaly, že v místech uvažovaného ‚nového suterénu‘ byla termální zvodeň zastižena již v úrovni menší než 3 metry pod terénem. Realizace uvažované stavby v těchto místech by nepochybně znamenala neúměrné riziko pro režim vývěrové zóny. Ministerstvo si uvědomuje, že dokumenty, které byly Vámi opakovaně předloženy, dokládají nedobrá stav konstrukčních prvků stávající stavby kolonády, což bylo zřejmé i při rekognoskaci provedené v rámci místního šetření. Neméně z hlediska ochrany karlovarské zřídelní struktury bude šetrnější zabývat se více otázkou technických možností rekonstrukce stávajících prostor.“* Uvedené stanovisko bylo zohledněno při předkládání zprávy pro zastupitele města Karlovy Vary dne 20.12.2016. Shrňme-li zde uvedené, tak

odpůrce má za to, že výstavba nové Vřídelní kolonády podle autorů F. Fellnera a H. Helmera, jakož i zastavení veškerých havarijních oprav je nebo by mohlo být v rozporu s právními předpisy zde předestřenými, jakož i v rozporu s již vydanými individuálními akty správního práva, kterými je zejména rozhodnutí o provedení nutných zabezpečovacích pracích. Jinými slovy řečeno, otázka se skládá ze dvou podotázek, je neurčitá a ve své podstatě představuje, v případě platnosti referenda, porušení právního předpisu, jakož i porušení rozhodnutí orgánu státní správy v přenesené působnosti, pokud by byly zastaveny nutné zabezpečovací práce. Nehledě na skutečnost, že by státní orgán dozoru - Český inspektorát lázní a zříděl nedovolil výstavbu nové Vřídelní kolonády, což uvedl ve svém sdělení již dne 7.12.2015, které bylo zastupitelstvu města Karlovy Vary v době rozhodování známo, jak plyne z materiálů předložených zastupitelstvu města dne 20.12.2016. Tedy, byť by místní referendum bylo vyhlášeno, má odpůrce za to, že pokud by výsledek referenda byl pro odpůrce závazný, nemohl by být naplněn, a to pro rozpor celé řady právních předpisů a individuálních právních aktů, protože druhá část položené otázky („a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975“), resp. výsledek referenda by byl v rozporu s právními předpisy, jak již bylo uvedeno (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 23.2.2009, sp.zn. III. ÚS 263/09).

V další části svého vyjádření se odpůrce zabýval návrhem termínu konání místního referenda. K tomu uvedl, že návrh na konání referenda, byť byl podán navrhovatelem na podatelnu odpůrce dne 2.8.2017, k odstranění nedostatků obligatorních náležitostí vedoucích k řádnému vyhlášení referenda, které zjistil odpůrce, došlo přípravným výborem až dne 11.10.2017. Navrhuje-li navrhovatel v petitu termín konání místního referenda na den 12. a 13.1.2018, má odpůrce za to, že tento termín nelze splnit z důvodů níže uvedených. Předně tím zásadním důvodem je ta skutečnost, že zmocněnec navrhovatele se dne 8.11.2017 dostavil o své vůli na Magistrát města Karlovy Vary, kde požadoval vrácení prvopisů listin - podpisových archů prokazujících shromáždění dostatečného počtu podpisů pro vyhlášení místního referenda. Uvedené odůvodnil tím, že tyto chce sám předložit soudu. V době vrácení podpisových archů odpůrcem, tak tento mohl pouze doufat, že zmocněnec navrhovatele tyto podpisové archy opravdu předloží soudu. Odpůrce tímto jednáním navrhovatele tak ztratil jakoukoliv kontrolu nad originály podpisových archů na straně jedné a na straně druhé odpůrce nemůže, v této části, splnit důkazní povinnost stanovenou soudem, tedy odpůrce soudu nemůže předložit veškerý spisový materiál pro vyhlášení místního referenda, a to v části předložení originálů podpisových archů. Z toho důvodu, že zmocněnci navrhovatele byly na základě jeho výslovného požadavku odpůrcem vráceny originály podpisových archů, má odpůrce za to, že referendum nemůže být vyhlášeno, neboť není splněn zákonný požadavek ověření (posouzení) požadovaného počtu petentů. Pokud soud nebo navrhovatel doručí zpět odpůrci originály podpisových archů, má odpůrce za to, že musí z důvodu procesní opatrnosti opětovně posoudit předložený návrh přípravného výboru, a to v té části, zda ze strany zmocněnce navrhovatele nedošlo k následným případným úpravám, změnám a doplněním rozhodných skutečností uvedených v podpisových archích nebo zda nedošlo k záměnám či vyjmutí samotných listin. To pak zavdává úvaze, zda úkonem zmocněnce navrhovatele, kterým je navrhovatel vázán, nedošlo k odpadnutí předmětu řízení, protože není postaveno na jisto, zda dodatečně nedošlo k úpravám podpisových archů ze strany navrhovatele. Odpůrce tak navrhuje, aby za tímto účelem, tedy objasněním postupu zmocněnce navrhovatele, soud provedl účastnický výsledek zmocněnce navrhovatele. Odpůrce se tak domnívá, že z jeho

strany po obdržení - vrácení originálů podpisových archů musí postupovat v souladu s § 12 zákona o místním referendu, kde jsou uvedeny zákonné lhůty pro vyslovení resultátu, že návrh je bezvadný. S ohledem na § 12 odst. 3 zákona o místním referendu, kde zákonodárce spojuje nejzazší lhůtu pro vyslovení bezvadnosti podání, se dostáváme k datu 27.12.2017, za předpokladu, že soud vyhlásí dne 27.11.2017 své rozhodnutí, kterým nahradí rozhodnutí zastupitelstva města odpůrce. Přihlédneme-li k období a dnům volna, které jsou spojeny s koncem kalendářního roku, je téměř nemožné v délce 11 dnů připravit místní referendum tak, aby se konalo ve dnech 12. a 13.1.2018. Protože odpůrce nemá v současné době v držení originály podpisových archů, je nutno v této souvislosti zkoumat otázku překážky vztahující se k vyhlášení místního referenda. Odpůrce vzhledem k tomu, že na základě výslovné žádosti navrhovatele musel vrátit originály podpisových archů zmocněnci navrhovatele, nemůže dle odpůrce být vyhlášeno místní referendum, neboť nemá soustředěny a ověřeny veškeré podklady vedoucí k vyhlášení referenda, ale zejména proto, aby po vyhlášení výsledků referenda nemohla oprávněná osoba nebo navrhovatel zpochybnit samotné výsledky. Odpůrce má za to, že tuto otázku opětovného posouzení podpisových archů nemůže soud přehlédnout, a to již z toho důvodu, že navrhovatel může soudu podat návrh na určení neplatnosti hlasování nebo podat návrh na vyhlášení neplatnosti rozhodnutí v místním referendu dle § 9 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 58 odst. 1 zákona o místním referendu. Jakož není vyloučeno, aby návrh na vyslovení neplatnosti hlasování nebo neplatnosti rozhodnutí v místním referendu nepodala oprávněná osoba po konání referenda, a to z důvodu, že nedošlo k opětovnému posouzení předložených podpisových archů, byť sám soud rozhoduje o návrhu na vyhlášení referenda, kterým nahrazuje rozhodnutí Zastupitelstva města Karlovy Vary. Tím, že navrhovatel sám předložil originály podpisových archů, které si převzal od odpůrce, dle názoru odpůrce znehodnotil důkaz, když tímto svým jednáním přinejmenším zpochybnil správnost, úplnost a neměnnost podpisových archů. Z důvodů výše uvedených tak odpůrce má za to, že shora nadepsaný soud by se měl předtím, než rozhodne ve věci samé, zabývat otázkou, zda zmocněncem navrhovatele soudu předložené podpisové archy splňují požadavky předvídané zákonem o místním referendu a navíc zda jsou totožné s podpisovými archy, které předložil navrhovatel odpůrci.

Závěrem svého vyjádření odpůrce shrnul, že Zastupitelstvo města Karlovy Vary přijalo na svém zasedání dne 31.10.2017 usnesení, kterým v souladu se zákonem nevyhlásilo místní referendum k otázce: „*Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?*“ z důvodu možného porušení závazných právních předpisů přijatým rozhodnutím a z důvodu nejasnosti otázky. Pokud by v rámci navrhovaného místního referenda bylo rozhodnuto o výše uvedené otázce formou ANO, mohlo by dle odpůrce dojít k porušení závazných právních předpisů, jak je uvedeno v částech IV. oddílu ad a) a ad c) vyjádření, jmenovitě: obecního zřízení, stavebního zákona, lázeňského zákona, občanského zákoníku, zákoníku práce, prováděcí vyhlášky ministerstva kultury a dokonce k porušení Ústavy a Listiny základních práv a svobod. K tomuto porušení výše uvedených závazných předpisů by nedošlo jenom ukončením havarijních oprav stávající Vřídelní kolonády, ale také výstavbou Vřídelní kolonády nové. Z daných důvodů je odpůrce toho názoru, že rozhodnutí přijaté v referendu by mohlo být v rozporu se zákonem, tudíž je výše uvedená otázka nepřípustná dle zákona o místním referendu. Otázka je dle názoru odpůrce nejednoznačná, což je vysvětleno v části IV. oddílu ad b), na základě čehož je otázka také nepřípustná dle

zákona o místním referendu. Navrhovatel měl dostatek času na zjištění všech relevantních skutečností a zákonných omezení, které se vztahují k problematice Ústavou, Listinou a zákony chráněné zřidelní struktury v Karlových Varech v lázeňském území. Navrhovatel v rámci příprav návrhu nekontaktoval žádného odpůrce známého odborníka na zřidelní strukturu v Karlových Varech a nekontaktoval ani ředitele Správy přírodních léčivých zdrojů a kolonád, příspěvkové organizace. Pokud by toto navrhovatel učinil, zjistil by, že myšlenka demolice stávajícího objektu Vřídelní kolonády a výstavby repliky objektu Vřídelní kolonády sebou nese fatální rizika pro karlovarskou zřidelní strukturu, s možným porušením závazných právních předpisů. Odpůrce si je daných rizik dlouhodobě vědom, což dokládá předloženými důkazy, a snaží se o to, aby oprava (či demolice stávajícího a výstavba nového objektu) byla co nejšetnější ke karlovarské zřidelní struktuře a zároveň aby odpovídala povinnosti péče řádného hospodáře stanovené obecním zřízením. Navrhovateli jde především o architektonicko-urbanistickou stránku věci a již neřeší fatální rizika pro zřidelní strukturu a porušení závazných právních předpisů, ke kterým by při demolici stávajícího objektu a výstavbě nového objektu došlo. Stejně tak neřeší péči řádného hospodáře, když navrhuje prokazatelně nejnákladnější variantu řešení havarijního stavu současné Vřídelní kolonády. Odpůrce naopak vedle architektonicko-urbanistické stránky záleží na ochraně zřidelní struktury, přírodních léčivých zdrojů a na dodržení závazných právních předpisů. Bez zřidelní struktury by mohl odpůrce přijít o statut lázeňského města a tuto možnost snad nechce dopustit ani navrhovatel.

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

Při jednání účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních. Navrhovatel k vyjádření odpůrce doplnil, že nepovažuje žádný z uváděných důvodů pro nekonání místního referenda důvodným.

V.

Posouzení věci soudem

V souladu s ustanovením § 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu, podle kterého právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu má přípravný výbor, jestliže zastupitelstvo statutárního města rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí podle § 13 odst. 1 písm. b), a ustanovením § 91a odst. 1 písm. b) s.ř.s., podle kterého návrhem se u soudu lze za podmínek stanovených zvláštním zákonem domáhat vyhlášení místního referenda, přezkoumal soud zákonnost usnesení zastupitelstva odpůrce ze dne 31.10.2017 o tom, že místní referendum nevyhlásí.

Podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu zastupitelstvo statutárního města na svém nejbližším zasedání usnesením rozhodne o tom, že místní referendum nevyhlásí, jestliže o navržené otázce nelze místní referendum konat.

Jak vyplývá z usnesení zastupitelstva odpůrce ze dne 31.10.2017, bylo rozhodnuto o tom, že se místní referendum nevyhlásí, a to „vzhledem k tomu, že konání místního referenda je nepřípustné ve smyslu § 7 písm. d) a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu“.

A.

Podle § 8 odst. 3 zákona o místním referendu otázka navržená pro místní referendum musí být jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem "ano" nebo slovem "ne".

Ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byl pod č. 2799/2013 publikován rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.10.2012, č.j. Ars 2/2012-43 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), s touto právní větou: „*Při rozhodování o jednoznačnosti zvolených otázek podle § 8 odst. 3 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, je třeba poměřovat předloženou otázku nikoli "rigorózním právnickým okem", ale zohlednit pohled běžného hlasujícího občana. V rámci přezkumu místního referenda je totiž třeba uvažovat o otázkách v celkovém kontextu správy věcí veřejných a místních a v otázce jednoznačnosti respektovat jejich význam pro oprávněné osoby, které v místním referendu rozhodují. Případná nejednoznačnost otázky musí dosahovat určité intenzity a navozovat matoucí a víceznačné interpretace již při prvním čtení. Striktní interpretace by totiž mohla vést k tomu, že by řada nepohodlných otázek byla "vetována" s poukazem na jejich nejednoznačnost.*“

K obdobným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.3.2016, č.j. Ars 4/2015-45, ve kterém v bodu 58 konstatoval, že „*otázku položenou v referendu je nutno interpretovat v celku a kontextu*“, přitom je nutné přihlížet k „*odůvodnění referenda a vývoji celé věci*“ a v bodu 61, že „*je na uvážení iniciátora referenda, zda bude otázka vztažena pouze k jedné či k více věcem zároveň. Ve druhém případě pak samozřejmě riskuje to, na co poukazuje stěžovatel, tedy nižší účast oprávněných osob, případně nesouhlas s navrženou otázkou, právě proto, že hlasující se mohou neztotožnit byť i jen s dílčí částí otázky. To však neznamená její nezákonnost*“.

Soud má za to, že otázka položená v referendu není nejednoznačná.

Sám odpůrce ve svém vyjádření zmiňuje, že „*dne 5.2.2016 bylo Magistrátem města Karlovy Vary, Úřadem územního plánování a stavebním úřadem, jako stavebním úřadem příslušným podle § 13 odst. 1 písm. c) stavebního zákona vydáno Rozhodnutí - Nutné zabezpečovací práce, sp.zn. 1314/SÚ/16/Pel, č.j. 1377/SÚ/16, ve kterém výše uvedený stavební úřad nařídil odpůrci nutné zabezpečovací práce z toho důvodu, že Vřídelní kolonáda, Karlovy Vary č.p. 2036, Divadelní náměstí 2, na pozemku p.č. 217 a p.č. 219 v katastrálním území Karlovy Vary, jejímž vlastníkem je odpůrce, svým technickým stavem ohrožuje zdraví a životy osob nebo zvířat, ale není ji nutné neodkladně odstranit, a to na základě zjištění uvedených v předmětném rozhodnutí*“. Odpůrce dále cituje část „*Návrhu postupu řešení širšího území Vřídelní kolonády Karlovy Vary, říjen 2016*“, když krom jiného uvádí, že „*generální oprava stávající kolonády je aktuálně nutným a přitom nejšetrnějším a nejméně nebezpečným řešením. Může prodloužit životnost objektu na desítky let, během nichž lze v případě přijetí některého z radikálních rozhodnutí pracovat na novém řešení Vřídelní kolonády včetně okolního prostoru*“. Současně zmiňuje existenci politického rozhodnutí schváleného zastupitelstvem dne 20.12.2016, podle kterého bylo uloženo „*pořádit stavebně*

historický průzkum a odborné zohlednění historického urbanisticko-architektonického vývoje a významu stávající kolonády, jeho podkladů pro další rozhodování o tom, zda cílového stavu má být dosaženo komplexní rekonstrukcí stávající kolonády, anebo bude směřováno k jejímu nahrazení novostavbou“.

Z právě citovaných pasáží vyplývá jednak neutěšený stav „současné Vřídelské kolonády z roku 1975“, jednak aktuálnost politického rozhodování o době budoucí.

Za této situace navrhovatel a reprezentativní počet obyvatel, kteří svým podpisem podpořili návrh na konání místního referenda, do tohoto politického boje vstoupili ve snaze o projevení relevantního názoru občanů města.

V odůvodnění návrhu na konání místního referenda je pak uvedeno: „*Současná vřídelská kolonáda je v havarijním stavu a tudíž je ideální čas nahradit ji budovou, která na jejím místě byla v letech 1879 až 1939 a mnohem lépe zapadala do lázeňského prostředí. Architekti budovy Vřídelské kolonády z roku 1879 jsou Ferdinand Fellner a Herman Helmer, kteří dali městu mnoho dalších dodnes obdivovaných budov (tržní kolonády, Sadová kolonáda, Císařské lázně, Městské divadlo, Goethova rozhledna, Národní dům atd.). Navrácení této krásné budovy zvýší zájem turistů a lázeňských hostů o naše město“.*

Je tudíž zřejmé, že ze znění položené otázky a odůvodnění návrhu na vyhlášení referenda vyplývá, že o tom, k čemu se mají občané města vyjádřit, je, zda má být namísto Vřídelské kolonády z roku 1975, která je v současné době v havarijním stavu, obnovena historická Vřídelská kolonáda architektů F. Fellnera a H. Helmera.

Jak vyplývá ze shora citovaného, záměrem zastupitelstva je vyřešit otázku tak, že „*cílového stavu bude dosaženo komplexní rekonstrukcí stávající kolonády, anebo bude směřováno k jejímu nahrazení novostavbou“*. Záměrem referenda je naopak docílit závazného rozhodnutí o tom, že „*cíleného stavu má být dosaženo odstraněním stávající kolonády a jejím nahrazením obnovou historické Vřídelské kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera“*.

Jak bude odůvodněno zdola pod bodem B. odůvodnění tohoto usnesení, ze znění položené otázky, resp. ani její druhé části, nevyplývá, že by bylo povinností zastupitelstva v případě kladné odpovědi na položenou otázku nerespektovat zákonné povinnosti. Tedy směřovat k dosažení jiného cíle než „*odstranění stávající kolonády a jejímu nahrazení obnovou historické Vřídelské kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera“*.

Nyní je nezbytné se vypořádat se závěry uvedenými ve vyjádření Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky, v.v.i., ze dne 18.10.2017, ve kterém je krom jiného výslovně uvedeno, že se jedná o „*vyjádření čistě jazykové“*.

Ve vyjádření je za „*nejproblematictější považováno, že se jedná o dvě otázky, na něž mohou mít respondenti různý názor“*, „*když respondent může souhlasit s A i B, může souhlasit pouze s A a nesouhlasit pouze s B, souhlasit s B a nesouhlasit s A a nakonec může nesouhlasit s A i B“* a „*mezi A a B není syntakticky blíže určen jejich vztah“*.

Jak uvedl Nejvyšší správní soud, pro posouzení jednoznačnosti v referendu položené otázky je nezbytné zohlednit „*pohled běžného hlasujícího občana*“.

K shora uvedeným závěrům Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky je nezbytné uvést, že zde není žádná objektivní indicie, proč by „*běžný hlasující občan*“ měl předmětnou problematiku vnímat jinak než jeho volení zástupci, tj. členové zastupitelstva, či v rozporu s odůvodněním návrhu na konání místního referenda. Tedy jako otázku, zda „*provést komplexní rekonstrukci stávající kolonády*“, „*nahradit ji novostavbou*“ nebo „*ji nahradit obnovou historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera*“.

Skutečnost, že se „*současná Vřídelní kolonáda z roku 1975*“ nachází v neutěšeném stavebním stavu, musí být pro „*běžně hlasujícího občana*“ obecně známým faktem, stejně tak jako aktuálnost politického rozhodování o době budoucí. Vřídelní kolonáda se nachází v samém centru Karlových Varů.

Nelze pominout ani tu skutečnost, že problém je také medializován, což bude jistě pokračovat i v souvislosti s přípravami na konané referendum. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29.8.2012, č.j. Ars 1/2012-26: „*Nejvyšší správní soud dále zdůrazňuje, že účast občanů na rozhodování ve formě referenda představuje realizaci politického práva. Jedná se o politické rozhodování, kde je především věcí každého hlasujícího, jakým způsobem si bude vytvářet názor na položenou otázku, odkud získá potřebné informace apod. Zveřejnění a prezentace argumentů pro a proti určitým řešením je především věcí kampaně, vedené v rámci svobodné a otevřené politické soutěže. Do této kampaně, která by měla konání referenda předcházet, by veřejná moc zásadně neměla zasahovat. Rovněž v nyní projednávané věci proto bylo zejména na stoupencích a odpůrcích nabízených řešení, aby se snažili spoluobčany přesvědčit o správnosti svých názorů.*“

Vrátí-li se nyní soud k vyjádření Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky, který dospěl k závěru, že z jazykového hlediska „*mezi A a B není syntakticky blíže určen jejich vztah*“, je nutné dospět k závěru, že pro „*běžně hlasujícího občana*“ zde vztah je. „*Provedení komplexní rekonstrukce stávající kolonády*“ totiž vylučuje možnost „*nahradit ji novostavbou*“ nebo „*ji nahradit obnovou historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera*“ a opačně. Pro tento vztah objektivně nelze „*souhlasit s A a nesouhlasit s B*“ či „*nesouhlasit s A a souhlasit s B*“. Nejedná se tedy „*o dvě otázky, na něž mohou mít respondenti různý názor*“.

I pokud by bylo odhlédnuto od toho, co bylo právě uvedeno, není z hlediska čistě logického správný závěr o tom, že „*respondent může souhlasit s A i B, může souhlasit pouze s A a nesouhlasit pouze s B, souhlasit s B a nesouhlasit s A a nakonec může nesouhlasit s A i B*“. Pokud je totiž v referendu možné odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“, pak „ano“ může odpovědět pouze osoba, která „*souhlasí s A i B*“, všichni ostatní musí odpovědět „ne“.

Vzhledem k tomu, že z pohledu „*běžně hlasujícího občana*“ nejde o problém „*dokončení opravy současné Vřídelní kolonády*“ a „*na jiném místě obnovení historické Vřídelní kolonády*“, použití slova „*ukončení*“ nejednoznačnost položené otázky nedokládá. A to ani ve smyslu slova „*skončit*“, neboť předmětem položené otázky není snaha o „*okamžité*

přerušení oprav“, nýbrž zodpovězení otázky, zda má být namísto Vřídelní kolonády z roku 1975, která je v současné době v havarijním stavu, obnovena historická Vřídelní kolonáda architektů F. Fellnera a H. Helmera.

Pokud jde o Ústavem pro jazyk český Akademie věd České republiky zmiňovanou „*nejméně závažnou formulační neobratnost spočívající v použití slov „oprava havarijního stavu*“, je s ohledem na shora uvedené zásadní skutečnosti nezbytné konstatovat, že použití těchto slov není způsobilé tyto závěry jakkoli vyvrátit.

Soud má tedy za to, že otázka navržená pro místní referendum je v souladu s ustanovením § 8 odst. 3 zákona o místním referendu jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem "ano" nebo slovem "ne".

B.

Podle § 7 písm. d) zákona o místním referendu místní referendum nelze konat, jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy.

1.

Soud nemá za to, že otázka „*Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?*“, resp. eventuální rozhodnutí o „*obnově historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975*“ by mohlo být v rozporu s právními předpisy, jak tvrdil odpůrce.

Ústavní soud v nálezu ze dne 5.11.2015, sp.zn. III. ÚS 3825/14 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupné na <https://nalus.usoud.cz>) zmínil stanovisko soudkyně Elišky Wagnerové, ve kterém bylo uvedeno, že „*čl. 22 Listiny požaduje, aby nejen zákonná úprava politických práv, ale i jejich výklad umožňovaly a ochraňovaly svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. Primárním účelem referenda je sice rozhodování občanů o konkrétních otázkách veřejného života namísto rozhodování jejich zástupců. Sekundárně však představuje každé referendum nástroj politického tlaku a jako takový působí iniciačně k zahájení diskuse o konkrétním problému. Tento aspekt referenda je legitimní součástí základního práva občanů podílet se na správě věcí veřejných*“.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29.8.2012, č.j. Ars 1/2012-26, uvedl, že „*že možnost občanů vyjádřit se formou místního referenda k otázkám rozvoje své obce představuje jejich ústavně zaručené základní politické právo a vztahuje se na ně v plném rozsahu čl. 22 Listiny, podle něhož výklad a používání zákonné úpravy musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. Z toho zdejší soud dovozuje, že otázky přípustnosti konání a posuzování platnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu je třeba hodnotit nikoliv restriktivním, formalistickým způsobem, nýbrž způsobem, zohledňujícím skutečnost, že se jedná o jednu ze základních forem demokracie. Jinak řečeno, v pochybnostech by měly soudy rozhodovat ve prospěch konání místního referenda a*

vyslovení jeho neplatnosti připadá do úvahy jen tehdy, jestliže se jednoznačně prokáže, že referendum bylo provedeno protizákonným způsobem, resp. je zjevné, že nemělo být vůbec vyhlášeno“.

Soud se shora citovanými závěry Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu zcela ztotožňuje.

Dlužno na tomto místě doplnit, že rozhodnutí přijaté v místním referendu je stále rozhodnutím politickým, které namísto volených zástupců učinili přímo občané.

Význam rozhodnutí přijatého v místním referendu pak podtrhuje ustanovení § 49 zákona o místním referendu, podle kterého rozhodnutí v místním referendu je pro zastupitelstvo obce, zastupitelstvo statutárního města a orgány obce a statutárního města závazné. Tedy jsou-li splněny podmínky uvedené v ustanovení § 48 odst. 1 a 2 zákona o místním referendu, podle kterých k platnosti rozhodnutí v místním referendu je třeba účasti alespoň 35 % oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob, a rozhodnutí v místním referendu je závazné, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina oprávněných osob, které se místního referenda zúčastnily, a alespoň 25 % oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob.

Na základě č. 1 odst. 1 Ústavy je Česká republika svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana. Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy). Obdobné stanoví i čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle kterého státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.

V demokratickém právním státě je nepřípustné, aby politická rozhodnutí byla prosazována nezákonnými cestami. Každé politické rozhodnutí musí být prosazováno při dodržení všech zákonných požadavků.

Vycházejíc z tohoto principu nelze návrhovateli podsouvat, že by položená otázka měla nabádat k jednání v rozporu s právními předpisy. Pokud by tomu tak mělo být, muselo by to z formulace otázky jednoznačně vyplývat. V opačném případě je nezbytné vycházet z toho, že návrhovaatel nesměruje formulací otázky k nerespektování jednoho ze základních principů právního státu.

Ze znění položené otázky, resp. ani její druhé části, nevyplývá, že by bylo povinností zastupitelstva v případě kladné odpovědi na položenou otázku nerespektovat zákonné povinnosti. Tj. nedodržovat například povinnosti uložené „rozhodnutím o nutných zabezpečovacích pracích“, stavebním zákonem, lázeňský zákonem, Ústavou, Listinou základních práv a svobod, občanským zákoníkem, zákoníkem práce, zákonem o inspekci práce, nařízením vlády o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí, nařízením vlády o bližších požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na pracovištích s nebezpečím pádu z výšky nebo do hloubky, nařízení vlády o bližších požadavcích na zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v prostředí s nebezpečím

výbuchu, zákonem o obcích či vyhláškou ministerstva kultury o prohlášení historických jádrech vybraných měst za památkové zóny.

Pokud by výsledkem referenda byla kladná odpověď na položenou otázku, bylo by zastupitelstvo vázáno politickým rozhodnutím zajistit odstranění stávající Vřídelní kolonády z roku 1975 a namísto ní obnovit historickou Vřídelní kolonádu architektů F. Fellnera a H. Helmera.

Toto politické rozhodnutí by však bylo nutné realizovat při respektování všech podstatných zájmů v předmětném území, neboť jak odstranění stávající stavby tak nová výstavba vyžaduje zákonných postupů podle stavebního zákona. Požadavky pro odstraňování staveb jsou v současné době upraveny zejména v § 128, požadavky územního řízení v § 76 a násl. a stavebního řízení v § 103 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

K obdobnému závěru dospěl Ústavní soud v nálezu ze dne 9.2.2012, sp.zn. III. ÚS 263/09, kde uvedl: „Dle názoru Ústavního soudu je třeba rozlišovat charakteristiku obce jako politického územního společenství občanů a obce jako právního subjektu v soukromoprávních vztazích. Podstata místního referenda spočívá ve formování politické vůle uvnitř společenství, kterou orgány obce mají teprve realizovat navenek. Z rozhodování v místním referendu nevznikají či nezanikají bezprostředně žádné soukromoprávní vztahy, podobně jako např. z odevzdání hlasů ve volbách. Jde o způsob, jímž občané mohou usměrňovat v konkrétních otázkách veřejného zájmu politickou reprezentaci obce, a vůči této reprezentaci (tzn. zastupitelstvu a dalším orgánům obce) rozhodnutí v místním referendu ve smyslu § 49 ZMR také výhradně směřuje. Výsledek referenda, spočívající v tom, že občané obce vyjadřují nesouhlas s realizací určitého developerského či průmyslového projektu na území obce, žádným způsobem neporušuje ani nemůže porušit právní normy ve smyslu § 7 písm. d) ZMR. Takový výsledek je nutno interpretovat tak, že orgány obce jsou zavázány prosazovat názor občanů těmi prostředky, které jim právní řád dává k dispozici. Neplatí tedy tvrzení krajského soudu, že by samotným uspořádáním referenda s určitým výsledkem docházelo k prolomení smluvního závazku, přestože vůle občanů vyjádřená v referendu může např. k odstoupení od určité smlouvy nebo ke změně jejího obsahu směřovat.“

Nejsou-li zpracovány „projektové dokumentace“ a „návrhy na vydání příslušných povolení podle stavebního zákona“ k realizaci politického rozhodnutí zajistit odstranění stávající Vřídelní kolonády z roku 1975 a namísto ní obnovit historickou Vřídelní kolonádu architektů F. Fellnera a H. Helmera, je zcela předčasné, neodborné a ryze účelové tvrdit, s jakými všemi právními předpisy by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu.

S ohledem na to, že uvedené politické rozhodnutí je možné realizovat až po ukončení všech nezbytných postupů podle stavebního zákona, nelze dospět k závěru, že by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy, neboť postup podle kladných rozhodnutí vydaných podle stavebního zákona je postupem v souladu s právními předpisy. Otázka není formulována tak, že by se politické rozhodnutí mělo realizovat „bez povolení podle stavebního zákona“ či „v rozporu s nimi“.

Obdobné platí pro odpůrcem namítané porušení ustanovení § 38 odst. 1 zákona o obcích, podle kterého majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajících ze zákonem vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku. Porušením povinností stanovených ve větě první a druhé není takové nakládání s majetkem obce, které sleduje jiný důležitý zájem obce, který je řádně odůvodněn. Obec vede účetnictví podle zákona o účetnictví.

Nejsou-li zpracovány „projektové dokumentace“ a „návrhy na vydání příslušných povolení podle stavebního zákona“ k realizaci politického rozhodnutí zajistit odstranění stávající Vřidelní kolonády z roku 1975 a namísto ní obnovit historickou Vřidelní kolonádu architektů F. Fellnera a H. Helmera je zcela předčasné, neodborné a ryze účelové tvrdit, že dojde k porušení ustanovení § 38 odst. 1 zákona o obcích. Stejně platí i pro závěry uvedené odpůrcem v odkazovaných dokumentech „Vřidelní kolonáda a její okolí, stavebně – historický průzkum a architektonicko – historické zhodnocení“ a „Návrh postupu řešení širšího území Vřidelní kolonády Karlovy Vary“. Má-li někdo představu, že „nějakou stavbu nelze uspokojivě navrhnout a zrealizovat“, nevylučuje to, že někdo jiný to za současného stavu znalostí a techniky dokáže. Příslušným řešit konfliktní zájmy v území je stavební úřad, nikoli kdokoli jiný. Vždy se tak však děje až na podkladě konkrétní „projektové dokumentace“ a konkrétních „návrhů na vydání příslušných povolení podle stavebního zákona“, v tom kterém typu řízení podle stavebního zákona.

Pokud jde o odpůrcem zmiňované závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Odboru zdravotního dohledu, Český inspektorát lázní a zřidel, ze dne 4.8.2015, tímto byl udělen souhlas s provedením geologických prací „Karlovy Vary, ochranné pásmo I A – inženýrsko-geologický a hydrologický průzkum za účelem zhodnocení podmínek pro vybudování nové části suterénu v prostoru Vřidelní kolonády, pozemek parcelní číslo 216 v katastrálním území Karlovy Vary“. Z následné emailové komunikace pak vyplývá, že došlo k nařízení zastavení průzkumných prací.

K těmto listinám je nezbytné uvést, že tyto se nevyjadřují k „projektové dokumentaci“ a „návrhům na vydání příslušných povolení podle stavebního zákona“ k realizaci politického rozhodnutí zajistit odstranění stávající Vřidelní kolonády z roku 1975 a namísto ní obnovit historickou Vřidelní kolonádu architektů F. Fellnera a H. Helmera. Nelze z nich tudíž dovodit, že takováto realizace není za žádných okolností a podmínek možná.

Existence ustanovení § 37 odst. 3 a 4 lázeňského zákona pak výslovně potvrzuje, že v žádném z možných typů řízení podle stavebního zákona nemůže dojít k opomenutí závazného stanoviska chránícího „zájmy vyplývající z lázeňského zákona“. V jakémkoli budoucím řízení podle stavebního zákona bude muset být závazné stanovisko chránící zájmy vyplývající z lázeňského zákona vyjadřující se ke konkrétnímu „stavebnímu záměru“ respektováno. Obdobné platí i pro eventuální geologické práce spojené se zásahem do pozemku. Podle § 37 odst. 3 lázeňského zákona v ochranném pásmu zdroje a na území lázeňského místa, pokud dále není stanoveno jinak, nelze podle zvláštního právního předpisu bez závazného stanoviska ministerstva, pokud bylo uplatněno ve lhůtě stanovené zvláštním právním předpisem, vydat územní rozhodnutí, územní souhlas, stavební povolení, souhlas stavebního úřadu s ohlášenou stavbou, kolaudační souhlas, rozhodnutí o změně užívání

stavby, povolení k odstranění stavby, terénních úprav a zařízení nebo nařízení odstranění stavby, terénních úprav a zařízení pro a) stavby, změny staveb, terénní úpravy, zařízení a údržby staveb ve vnitřním území lázeňského místa a v ochranném pásmu I. stupně, s výjimkou stavebních úprav, při nichž se zachovává vnější půdorysné a výškové ohraničení stavby a zároveň nedochází ke změně v užívání stavby, b) stavby, změny staveb, terénní úpravy, zařízení a údržby staveb ve vnějším území lázeňského místa a v ochranném pásmu II. stupně, s výjimkou těch, které jsou v souladu s územně plánovací dokumentací a které zároveň 1. nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, 2. nevyžadují stavební povolení ani ohlášení, 3. vyžadují ohlášení, 4. mají charakter staveb pro bydlení, staveb pro rekreaci, staveb pro shromažďování většího počtu osob, staveb pro obchod, staveb ubytovacích zařízení, staveb škol, předškolních, školských a tělovýchovných zařízení a současně nezasahují do hloubky více než 6 metrů pod úroveň terénu, 5. mají charakter liniových staveb a současně nezasahují do hloubky více než 2 metry pod úroveň terénu, c) stavby pro rekreaci a zřízení rekreační oblasti na území lázeňského místa. Podle § 37 odst. 4 lázeňského zákona v ochranných pásmech nelze bez závazného stanoviska ministerstva provádět geologické práce spojené se zásahem do pozemku.

2.

Nedůvodnou je pak i námitka odpůrce o tom, že „*navrhovatel by dále měl reflektovat výstup z činnosti Pracovní skupiny pro řešení širšího území Vřídelní kolonády z října 2016 pod názvem Návrh postupu řešení širšího území Vřídelní kolonády Karlovy Vary. Zastupitelstvo města Karlovy Vary dne 20.12.2016 vzalo tento výstup na vědomí a uložilo rozpracovat jmenovité postupové kroky - viz usnesení č. ZM/470/12/16.*“.

V této souvislosti je vhodné znovu zopakovat, že odpůrce ve vyjádření zmiňuje existenci politického rozhodnutí schváleného zastupitelstvem dne 20.12.2016, podle kterého bylo uloženo „*pořídít stavebně historický průzkum a odborné zohlednění historického urbanisticko-architektonického vývoje a významu stávající kolonády, jeho podkladů pro další rozhodování o tom, zda cílového stavu má být dosaženo komplexní rekonstrukcí stávající kolonády, anebo bude směřováno k jejímu nahrazení novostavbou*“.

K této námitce je nezbytné uvést, že žádný zákon nezakazuje místní referendum konat, pokud zde již existuje politické rozhodnutí dotýkající se předmětné problematiky schválené volenými zástupci. Z toho důvodu tak nemůže být konání místního referenda nepřípustné podle § 7 písm. d) zákona o místním referendu.

Opačný výklad by vedl k naprostému popření smyslu zákona o místním referendu, neboť zvolení zástupci by získali možnost kdykoli zabránit konání místního referenda schválením vlastního politického rozhodnutí namísto občanů.

C.

Nedůvodnými soud shledal i námitky odpůrce o „*nemožnosti vyhlásit referendum ve dnech 12. a 13. ledna*“.

Zákon o místním referendu striktně odlišuje jednotlivé fáze rozhodování o návrhu na vyhlášení referenda.

Těmi jsou v ustanovení § 12 zákona o místním referendu uvedené „*přezkoumání náležitostí návrhu přípravného výboru*“ a v ustanovení § 13 téhož zákona uvedené „*vyhlášení místního referenda na návrh přípravného výboru*“.

V první fázi dochází ze strany obecního úřadu, úřadu městské části nebo městského obvodu nebo magistrátu hlavního města Prahy nebo magistrátu územně členěného statutárního města k posouzení návrhu přípravného výboru s přílohou, zda v něm nejsou nedostatky (§ 12 odst. 1 zákona o místním referendu). Na základě ustanovení § 12 odst. 2 zákona o místním referendu, nemá-li návrh přípravného výboru náležitosti stanovené podle § 10 a 11 nebo obsahuje-li nesprávné nebo neúplné údaje, obecní úřad nebo magistrát statutárního města neprodleně písemně vyzve zmocněnce, aby takové nedostatky ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 7 dnů, odstranil. Současně obecní úřad nebo magistrát statutárního města návrh přípravného výboru zmocněnci podle potřeby vrátí a o tomto postupu učiní zápis a přiloží k němu kopii návrhu přípravného výboru.

V ustanovení § 12 odst. 3 zákona o místním referendu je pak upravena právní fikce, která spočívá v tom, že v případě, že obecní úřad nebo magistrát statutárního města nevyrozumí zmocněnce o tom, že návrh přípravného výboru nemá nedostatky, nebo ho nevyzve k jejich odstranění, považuje se takový návrh přípravného výboru po uplynutí lhůty 30 dnů od jeho podání za bezvadný.

První fáze tak končí předložením bezvadného návrhu přípravného výboru radou obce k projednání zastupitelstvu obce na jeho nejbližším zasedání; obdobně postupuje rada města, která bezvadný návrh přípravného výboru předloží k projednání zastupitelstvu statutárního města (§ 12 odst. 4 zákona o referendu).

Druhá fáze, v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 zákona o místním referendu, spočívá v rozhodování zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města a) o vyhlášení místního referenda, jestliže lze o navržené otázce místní referendum konat, a zároveň stanoví den jeho konání (§ 15), nebo o tom, že místní referendum nevyhlásí, jestliže o navržené otázce nelze místní referendum konat.

Jednotlivým fázím rozhodování o návrhu na vyhlášení referenda odpovídají i jednotlivé fáze soudního přezkumu.

První fázi odpovídá právo přípravného výboru domáhat se podle § 57 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu ochrany u soudu, pokud nesouhlasí s výzvou obecního úřadu nebo magistrátu statutárního města k odstranění vad podle § 12 odst. 2 téhož zákona, a to návrhem na určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky (§ 91a odst. 1 písm. a) s.ř.s.).

Druhé fázi odpovídá právo přípravného výboru domáhat se podle § 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu ochrany u soudu, pokud zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo

statutárního města nerozhodlo o návrhu přípravného výboru podle § 13 odst. 1 písm. a) nebo rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí podle § 13 odst. 1 písm. b), a to návrhem na vyhlášení místního referenda (§ 91a odst. 1 písm. b) s.ř.s.).

V nyní souzené věci jde o druhou fázi rozhodování o návrhu na vyhlášení referenda, ve které soud přezkouvává soud zákonnost usnesení zastupitelstva o tom, že místní referendum nevyhlásí. Tedy zda zde jsou či nejsou zákonné důvody, pro které nelze místní referendum konat, resp. zda je *„konání místního referenda nepřípustné ve smyslu § 7 písm. d) a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu“*.

Předmětem soudního přezkumu zde není postup obecního úřadu, úřadu městské části nebo městského obvodu nebo magistrátu hlavního města Prahy nebo magistrátu územně členěného statutárního města ve fázi první. Tato fáze je totiž již skončena a platí pro ni fikce uvedená v ustanovení § 12 odst. 3 zákona o referendu. Definitivně se má za to, že návrh přípravného výboru je bezvadný.

Po skončení první fáze rozhodování o návrhu na vyhlášení referenda již není opakovaná kontrola návrhu přípravného výboru a podpisových listin přípustná.

Z těchto důvodů nemůže soud ani magistrát územně členěného statutárního města přistoupit k *„opětovnému posouzení podpisových archů“*. Tudíž tato skutečnost nemůže nijak ohrozit přípravu na referendum vyhlášené ve dnech 12. a 13. ledna 2018.

Zcela nad rámec shora uvedeného je nezbytné konstatovat, že mezi účastníky řízení nebylo faktického sporu o tom, že by v návrhu přípravného výboru s přílohou byly jakékoli nedostatky. Zde lze připomenout tvrzení odpůrce uvedené na straně 3 bodu 11 vyjádření k návrhu, kde uvedl: *„Navrhovatel měl předložit celkem 3 799 podpisů, ve skutečnosti předložil 3 883 podpisů, tj. o 84 podpisů víc, než je stanoveno zákonem.“* Lze poukázat také na vyrozumění Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 18.10.2017, ve kterém bylo krom jiného uvedeno: *„Novou kontrolou podpisových archů, která proběhla ve dnech 12. a 13.10.2017 bylo zjištěno, že po započtení nových podpisů a opravených údajů v podpisových listinách je počet podpisů podporujících konání referenda dostatečný a o 84 převyšuje zákonný počet, který činil 3 799 podpisů.“* Dlužno doplnit, že i po vrácení *„originálů podpisových archů“* zůstaly součástí spisového materiálu jejich fotokopie a *„CD s naskenovanými petičními archy“*.

VI.

Rozhodnutí soudu

Vzhledem k tomu, že soud neshledal zákonným usnesení zastupitelstva odpůrce ze dne 31.10.2017 o tom, že místní referendum nevyhlásí, v souladu s ustanovením § 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu ve spojení s ustanovením § 91a odst. 1 písm. b) s.ř.s. a § 57 odst. 3 zákona o místním referendu, podle kterého rozhodnutí soudu o návrhu podle odstavce 1 písm. b) nahrazuje rozhodnutí zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města, referendum vyhlásil soud.

Termín konání referenda byl stanoven v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 věta první zákona o místním referendu, podle kterého se místní referendum koná nejpozději do 90 dnů po dni jeho vyhlášení, není-li v návrhu přípravného výboru uvedena doba pozdější, při analogickém použití ustanovení § 5 odst. 1 věta druhá zákona o místním referendu, podle kterého koná-li se hlasování v místním referendu současně s volbami do zastupitelstev obcí, do zastupitelstev krajů, do některé z komor Parlamentu České republiky nebo do Evropského parlamentu, koná se ve stejnou dobu, která je stanovena pro konání voleb. Jak vyplývá z rozhodnutí předsedy Senátu Parlamentu České republiky publikovaného pod č. 275/2017 Sb., byly vyhlášeny volby prezidenta republiky a stanoveny dny jejich konání na pátek a sobotu 12. a 13. ledna 2018.

Soud současně připomíná, že ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu bylo pod č. 1818/2009 publikováno usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24.11.2008, č.j. 30 Ca 173/2008-64, s touto právní větou: „*V případě, kdy soud vyhlásí usnesením místní referendum dle § 57 odst. 3 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, je dnem vyhlášení místního referenda den vyvěšení usnesení soudu na jeho úřední desce.*“ V odůvodnění tohoto rozhodnutí pak bylo uvedeno, že „*dle § 93 odst. 5 s. ř. s. soud rozhodnutí (usnesení) ve věcech místního referenda doručí účastníkům a vyvěsí jej na úřední desce. Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení. Za den vyhlášení místního referenda je tak dle krajského soudu nutno v daném případě považovat den vyvěšení usnesení krajského soudu na jeho úřední desce. Místní referendum se tak musí konat do 90 dnů od tohoto dne. Při stanovení dne konání místního referenda se krajský soud tímto limitem řídil. V souvislosti s tím pouze připomíná, že odpůrce není zbaven povinnosti umístit písemné vyhotovení rozsudku neprodleně po jeho obdržení na úřední desku městysu, ačkoliv vyvěšení již bude mít toliko povahu informativní, aby se všichni občané městysu měli možnost o vyhlášení a datu konání místního referenda dozvědět.*“.

Podle 13 odst. 2 zákona o místním referendu zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města neprodleně vyrozumí zmocněnce o přijatém usnesení a zároveň toto usnesení vyvěsí na úřední desce příslušného obecního úřadu po dobu 15 dnů; usnesení zastupitelstva statutárního města se vyvěsí neprodleně po dobu 15 dnů na úřední desce magistrátu statutárního města a na úředních deskách úřadů všech městských částí nebo městských obvodů. Obdobně postupuje příslušné zastupitelstvo při vyhlášení místního referenda na základě rozhodnutí soudu.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

Soud neprovedl žádný z dalších účastníky navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo třeba k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti návrhu.

VIII.

Náklady řízení

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 93 odst. 4 s.ř.s., podle kterého na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 věta druhá s.ř.s.).

V Plzni dne 27. listopadu 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: L. K.